

ירושלים סגל, קולנוען
(1993-1898)

הבעלים של הראינוע "עדן" – היחיד שפעל בתל-אביב בשנות העשרים של המאה העשרים – נהג להזמין את ירושלים סגל ורעייתו אסתר לצפות בסרטים האילמים שהקרין. הסרטים הוקרנו אז עם שקופיות שעליהן נכתב הטקסט. הסרטים היו מגיעים ממצרים והשקופיות היו בצרפתית – השפה השלטת באותה תקופה. אסתר סגל לא ידעה צרפתית וירושלים היה מתרגם לה את הטקסט בלחש, אבל הצופים שישבו לידם דווקא רצו לשמוע את התרגום וביקשו מסגל לתרגם בקול רם. כאשר יותר ויותר אנשים באולם רצו לשמוע את דבריו, החליט סגל להצמיד לסרט תרגום בכתב. ירושלים סגל תרגם כתשעת אלפים סרטים. רובם תורגמו לעברית מאנגלית וצרפתית, אך קרה גם שקיבל סרט לתרגום מבורמזית אף-על-פי שלא ידע מלה בשפה זו. בזיכרונותיו הוא מספר שניחש את כל מה שנאמר.

נולד בסיביר למשפחה בת שמונה ילדים. כשהיה בן שלוש-עשרה ראה בפעם הראשונה סרט ראינוע. ערב מלחמת העולם הראשונה עלתה המשפחה לארץ-ישראל וירושלים סגל עבד כפועל חקלאי בגליל ובגדרה. במלחמת העולם הצטרף לגדודים העבריים במסגרת הצבא הבריטי. לאחר המלחמה עסק בעבודות שונות – לבלרות, סבלות, מסחר וניהול בית הקפה "קזינו גלי אביב" בתל-אביב. הצטרף ל"הגנה" ובמלחמת העולם השנייה התגייס למשמר האזרחי. ב-1922 החל לעסוק בתרגום סרטים, בזכות כישורו הטבעי לשפות. כשעלה לארץ כבר ידע סגל רוסית, עברית ויידיש ובארץ למד ערבית. בתקופת שהותו במצרים בעת שירותו בצבא הבריטי למד גם צרפתית ואנגלית. במלחמת השחרור התמנה סגל למרכז אגף הביצורים במחוז תל-אביב. גם לאחר הקמת המדינה עסק בעבודות התנדבות שונות, במקביל לעבודתו כמתרגם סרטים. הוא נמנה עם מייסדי "בית הגדודים" (מוזיאון להנצחת הגדודים העבריים במלחמת העולם הראשונה) במושב אביחיל והתנדב למשטרה ולמשטרת התנועה.